

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಮಾಯೆ ಈ ರೀತಿ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವುದು, ಅವರು ಈಶ್ವರೀಯ ಸಂಗದಿಂದಲೂ ದೂರ ಹೊರಟು ಹೋಗುವರು ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಿ”

ಪುಶ್ಪ: ಈ ಈಶ್ವರೀಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನಿಯಮವು ಏನಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ಯಾರು ತಂದೆಯನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೇ ಈ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಭಿಚಾರಿ ನೆನಪಿರಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ ಅನ್ಯರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರು ವಾಯುಮಂಡಲವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಸಹ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಡಿಸ್‌ವೀಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಕಾಯಿದೆಯು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ನಿಮ್ಮದು ವೃದ್ಧಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಪುಶ್ಪ: ಯಾವ ಒಂದು ಮಾತಿನಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ಈ ರೋಗಿ ಭೋಗಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಂದಾದರೂ ಯಾವುದೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬಂದಾಗ ಅಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಆಗ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನೀವು ಅಳುವಂತಿಲ್ಲ.

ಗೀತೆ: ಮುಖ ನೋಡಿಕೋ ಪ್ರಾಣಿ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ, ಪ್ರಾಣಿ ಅಥವಾ ಆತ್ಮವೇ ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳಿದರು? ಇವರು ಪ್ರಾಣವು ಹೊರಟು ಹೋಯಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ! ಅಂದರೆ ಆತ್ಮವು ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಎಂದು ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಶರೀರಕ್ಕಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಆತ್ಮರೊಂದಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ - ನೀವು ಪಾಪಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದೀರೋ ಅಥವಾ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದೀರೋ? ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಪತಿತರೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಾವು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ-ನಾವು ಯಾವ, ಯಾವ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಯಾವಾಗ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ? ಪಾಪಾತ್ಮರಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಆಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಯಾರು? ನಂಬರ್ ವನ್ ಪಾಪಾತ್ಮ ಯಾರು? ಭಾರತವು ಪಾವನವಾಗಿತ್ತು ಈಗ ಪತಿತವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯಾತ್ಮರು ಮಾಯೆಗೆ ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಥಕಲ್ಪ ಮಾಯೆಯ ಗುಲಾಮರಾಗುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಗುಲಾಮನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಿಗೆ ಭಗವಾನ್-ಭಗವತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಈಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು? ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅವರ ಇಡೀ ರಾಜಧಾನಿಯು ಇತ್ತು. ಆ ಸಮಯದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪಾವನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಗುಣವಂತ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದರು. ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನ, 16 ಕಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣ..... ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾದರಲ್ಲವೇ! ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸ ಪರಮೋಧರ್ಮಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಅವರು ಅಹಿಂಸಕರು ಆದರು. ಹಿಂಸೆಗೆ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳಿವೆ - ಹಿಂಸೆ ಎಂದರೆ ಅನ್ಯರನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದು, ದುಃಖ ಮಾಡುವುದು, ಹೊಡೆಯುವುದೂ ಸಹ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ, ಒಂದು ಕಾಮದ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಹೊಡೆಯುವುದು, ಎರಡನೆಯದು ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಹೊಡೆಯುವುದು. ಇದೂ ಸಹ ಹಿಂಸೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಪಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾನು ನಿರ್ಗುಣನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗುಣವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ ಅಂದಾಗ ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಪಾಪಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯು ಬರುವವರೋ ಆಗ ಅವರನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಪರಮಪಿತ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಯಾರೂ ಪಿತನಿಲ್ಲ, ಅವರೇ ಎಲ್ಲರ ಪಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲರ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪರಮಪಿತನು ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಯಾರೂ ತಂದೆ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಂದೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರನಿಗೂ ತಂದೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಶಿವಾಯ ನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದ ಮೇಲೆ ತಂದೆಯಾದರಲ್ಲವೇ, ಆ ತಂದೆಯು ಪುನರ್ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವರು ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಶಿವ ಜಯಂತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಜನ್ಮವಾಯಿತಲ್ಲವೇ, ಆದರೆ ಶಿವನು ಹೇಗೆ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರವಾದಿಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಿವ ರಾತ್ರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಅದು ಯಾವ ರಾತ್ರಿ? ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಗಂಗಾ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕು ಧಾಮಗಳ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅಲೆದಾಟವಾಯಿತಲ್ಲವೇ. ಇದೇ ರಾತ್ರಿ ಆಯಿತು. ಸತ್ಯ-ಶ್ರೇತಾಯುಗವು ದಿನವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯ-ಶ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಸುಖವಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಭಕ್ತರೂ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಪತಿತರಾದರಲ್ಲವೇ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪತಿತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಭಾರತವೇ ಪಾವನವಾಗಿತ್ತು ಆಗ ದೇವೀ-ದೇವತಾ

ಧರ್ಮವಿತ್ತು, ಪವಿತ್ರರು ಇದ್ದರು. ಸತ್ಯ-ಶ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯ ಧರ್ಮದ ಪತಿತ ಆತ್ಮರೆಲ್ಲರೂ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಸುಖ-ಶಾಂತಿ, ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದೇ ಪ್ರಾಲಬ್ಧ. ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಕ್ಕಳದು ಈಗ ಏಕಮತವಿದೆ. ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮತಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ತಂದೆಯು ಗಣೇಶನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ಮಗನು ಹನುಮಂತನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವವರು ಅಂದಾಗ ಅನೇಕ ಮತಗಳಾಯಿತಲ್ಲವೇ. ಇಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅನೇಕರನ್ನು ಬಾಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಗಾಂಧಿಜಿಯೂ ಸಹ ಬಾಪು ಆಗಿದ್ದರು ಆದರೆ ಅವರು ಎಲ್ಲರ ತಂದೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರಂತೂ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯೇ ಒಂದು ಎಲ್ಲಾ ಸಂಕೋಲೆಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯದ್ದೂ ಸಹ ಸಂಕೋಲೆಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಪತಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಒಬ್ಬ ಸತ್ಯ ತಂದೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಿ. ಅನ್ಯ ಸತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ನಿರಾಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಎಲ್ಲರೂ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲ. ಮಾಯೆಯು ಅಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಿರ್ಗುಣನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗುಣವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರದು ಎಂತಹ ದೃಷ್ಟಿಯೋ ಸೃಷ್ಟಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅನ್ಯರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದೂ ಸಹ ವ್ಯಭಿಚಾರಿ ನೆನಪಾಯಿತಲ್ಲವೇ. ಭಲೆ ನೆನಪು ಪೂರ್ಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಮಾಯೆಯು ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನು ತುಂಡರಿಸುತ್ತದೆ ಆದರೂ ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗ ಜೋಡಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಃದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನೆನಪು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇರುವುದು. ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸುಖದ ಗಾಯನವು ಗೋಪ-ಗೋಪಿಕೆಯರಿಂದ ಕೇಳಿ ಎಂದು ಅಂತಿಮ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಗಾಯನವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಠಿಣ ನಿಯಮಗಳಿರುವ ಕಾರಣ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ವೃದ್ಧಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಭಿಚಾರಿ ನೆನಪು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರೂ ಸಹ ಸತ್ಯ ಖಂಡದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವು ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯ ಖಂಡದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಈಗಂತೂ ಅಸತ್ಯ ಖಂಡವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಳ್ಳು ಮಾಯೆ, ಸುಳ್ಳು ಶರೀರವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಅರ್ಥಕಲ್ಪ ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ, ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅವರ ರಚನೆಯನ್ನು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಕ್ಕಳು ಪವಿತ್ರರಾಗದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಕುಪುತ್ರರಾದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಬ್ಬರು ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಆಗದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಜಗಳವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರ ಹೃದಯವು ವಿಧೀರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುವಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ-ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಹೊರಗಡೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನಾವು ಹೇಗೆ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಂತೂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಬಾಬಾ ನಾವು ಪವಿತ್ರರಾಗುತ್ತೇವೆ ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪ ಸದ್ಗತಿ ದಾತನೇ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದವು, ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಪಾಲಿಸದೇ ಮತ್ತಾರು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವಿರಿ? ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಮಕ್ಕಳೇ- ಒಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬರುವಿರಿ! ಒಂದು ವೇಳೆ ತಂದೆಯ ಸರಿಯಾದ ಮಗು ಆಗದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಕುಪುತ್ರರಾದರು. ಅವರು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಂಸ ಮತ್ತು ಕೊಕ್ಕರೆಯು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಕೆಲವರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಪತಿಯು ಪವಿತ್ರವಾಗದಿದ್ದರೆ ಸ್ತ್ರೀ ತಂದೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ ನೀವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು ಹೋಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ನೌಕರಿ ಮಾಡಿ, ಪಾತ್ರೆ ತೊಳೆಯಿರಿ, ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ರೊಟ್ಟಿಯಷ್ಟೇ ಬೇಕಲ್ಲವೇ. ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪಾತ್ರೆ ತೊಳೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ! ಮಗಳನ್ನು ಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯು ವಿಕಾರದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ತಾವೇ ತಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ವಿವಾಹ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಪಾರಲೌಕಿಕ ತಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮಕ್ಕಳೇ 5 ವಿಕಾರಗಳ ದಾನ ಮಾಡಿರಿ. ಆಗ ಗೃಹಣವು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು. ಚಂದ್ರಮನಂತೆ 16 ಕಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು 16 ಕಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣನಲ್ಲವೇ. ಈಗಂತೂ ಕಲಾಹೀನವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಪತಿತರೆಂದು ಸ್ವಯಂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನೀವು ನರಕ ವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಮುನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಥಾ ರಾಜಾ-ರಾಣಿ ತಥಾ ಪ್ರಜೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗವು ಶ್ರೇಷ್ಠಾಚಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ನೀವೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಅಳುವ ಕಾಯಿದೆ ಇಲ್ಲ. ಅಳುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಅರ್ಥ ಸ್ಥಿತಿಯ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ತಂದೆಯು 21 ಜನ್ಮಗಳ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿದೆ ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಇದು ರೋಗಿ ಪ್ರಪಂಚ, ಭೋಗಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ಸತ್ಯಯುಗವು ನಿರೋಗಿ, ಯೋಗಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೆನಪು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಡಿಸ್‌ವೀಸ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದರ್ಥ ಏಕೆಂದರೆ ವಾಯುಮಂಡಲವನ್ನು ಕಡಿಸುತ್ತೀರಿ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪತಿತರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪಾವನರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪತಿತರಿಗೆ

ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಪತಿತ ಕರ್ಮವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲಂತೂ ಪತಿತರ ಜೊತೆ ಪತಿತರ ವ್ಯವಹಾರವಿದೆ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಪಾವನರೊಂದಿಗೆ ಪಾವನರ ವ್ಯವಹಾರ ಇರುವುದು. ವ್ಯಭಿಚಾರಿ ಪದವೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಮೊದಲು ಭಕ್ತಿಯೂ ಅವ್ಯಭಿಚಾರಿ ಆಗಿತ್ತು. ಶಿವನ ಪೂಜೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ದೇವತೆಗಳು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ರಜೋಗುಣಿ ಭಕ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಂತೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಚರಣಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಪೂಜೆಗೆ ಭೂತ ಪೂಜೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಪಂಚ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಆಗಿರುವ ಶರೀರದ ಪೂಜೆಯಾಗಿದೆ. ಇವರು ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಧರ ಮಕ್ಕಳು ಅಂಧರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಕಣ್ಣು ಇರುವವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಅವರಂತೂ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಗುರುಬ್ರಹ್ಮ-ಗುರುವಿಷ್ಣು-ಗುರು ಶಂಕರನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದೂ ಸಹ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ವಿಷ್ಣುವು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಾಕಿ ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಗುರುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಸಹ ಶಿವತಂದೆಯೇ ಈ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಂದೆಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇವರೂ ಸಹ ಅಷ್ಟು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಯಾರು ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವರೋ ಅವರೇ ನನ್ನ ಸುಪುತ್ರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಪಾಂಡವ ಸರ್ಕಾರವೂ ಸಹ ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸುತ್ತದೆ-ಪವಿತ್ರರಾದರೆ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೀರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಮಕ್ಕಳೇ ದೇಹ ಸಹಿತವಾಗಿ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮರೆತು ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ತಂದೆಯು ಶರೀರದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನು ತೆಗೆಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮನ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಶರೀರದಿಂದಲೂ ಮಮತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೋಹಾಜೀತ ರಾಜನ ಕಥೆ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ. ಈಗ ನೀವೂ ಸಹ ಮೋಹಜೀತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಯುದ್ಧದ ಮೈದಾನವಾಗಿದೆ. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ ಮಾಡಿದರೂ ಮಾಯೆ ನುಂಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆನೆಯನ್ನು ಮೊಸಳೆ ನುಂಗಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಆನೆಯು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು, ಮೊಸಳೆಯು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು ಎಂದಲ್ಲ. ಇದು ಇಲ್ಲಿನ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಮಹಾರಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಸೇವಾ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನೂ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ ಮಾಡಿದರೂ ಮಾಯೆ ನುಂಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ನುಂಗುತ್ತದೆ ಅವರನ್ನು ತಂದೆಯ ಸಂಗದಿಂದ ದೂರ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮಾಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಾಕ್ಸಿಂಗ್ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇವು ಬಹಳ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಕೇವಲ ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯ ಎನ್ನುವುದರ ಮಾತಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರು ಮೂಗಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರು, ಹನುಮಂತನು ವಾಯುವಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಸತ್ಯವೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ, ಅದೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ ಯಾವುದನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿಯೂ ಯಾವುದೇ ಪಾಪ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನೂ ನೂರು ಪಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷೆ ಸಿಗುವುದು, ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ನೋಡಿರಿ ಈಗಂತೂ ಬಾಪಾದಾ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಹೇ! ಭಗವಂತ ಎಂದು ಈಗ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಶಿವ ತಂದೆಯ ಮಗ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ವಿಷ್ಣುವಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಒಳ್ಳೆಯದು -

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಮಾತಾ - ಪಿತಾ ಬಾಪಾದಾರವರ ನೆನಪು , ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ಕೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ :

1. ಚಂದ್ರಮನಂತೆ 16 ಕಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ 5 ವಿಕಾರಗಳ ದಾನ ಮಾಡಿ ಗ್ರಹಣದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.
 2. ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪಾಪ ಕರ್ಮ ಮಾಡಬಾರದು. ಶರೀರದಿಂದಲೂ ಮಮತ್ವಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಮೋಹಜೀತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ವರದಾನ:** ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಂದನೆಗಳ ಪಾಲನೆಯ ಮೂಲಕ ಸದಾ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಪಥಮಾಪದಮ್ ಭಾಗ್ಯವಾನ್ ಭವ
ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಖುಷಿ ತುಂಬಿದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳಿಂದಲೇ ಸರ್ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜೀವನದ ಪಾಲನೆಗೆ ಆಧಾರ ಅಭಿನಂದನೆಗಳಾಗಿವೆ. ತಂದೆಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಸಮಯ ಅಭಿನಂದನೆಯಾಗಿದೆ, ಶಿಕ್ಷಕನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀ ಸಮಯ ಶಬಾಷ್-ಶಭಾಷ್

ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಪಾಸ್ ವಿತ್ ಆನರ್ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ,ಸದ್ಗುರುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕರ್ಮದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಸಹಜ ಮತ್ತು ಮೋಜಿನ ಜೀವನದ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದೆ,ಇದರಿಂದ ಪದುಮಾ ಪದಮ್ ಭಾಗ್ಯವಾನ್ ಆಗಿರಲಿ ಯಾರು ಭಾಗ್ಯವಿಧಾತ ಭಗವಂತನ ಮಕ್ಕಳು,ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾಗ್ಯ ದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವರು.

ಸ್ಲೋಗನ್:

ಸತ್ಯ ಸೇವೆಯ ಮೂಲಕ ಸರ್ವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹವರೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷಶಾಲಿಗಳು.